

цію проблемних семінарів накануне педагогічної практики; 4) проведення тематических консультацій в ході педпрактики; 5) здійснення системи технологічних заходів по розвитку у студентів умінь оцінювати навчальні досягнення учасників в ході проведення зачетних уроків.

В період педагогічної практики студенти виконують ряд спеціальних завдань, направлених на формування власних оціночних умінь. Прикладом таких завдань є заповнення технологічної карти планування контролю та оцінки навчальних досягнень учасників; проведення спільно з вчителем педагогічної діагностики навчальної діяльності учасників та аналіз її результатів; проведення та аналіз письмових контрольних робіт по російській мові та математиці; перевірка навички читання; щоденне оцінювання письмових робіт учасників.

Проміжові результати дослідження показують, що реалізація експериментальної програми вдосконалення підготовки студентів до здійснення оціночної діяльності допомагає майбутнім вчителям усвідомити важливість та значущість цього компонента педагогічної діяльності та підвищити їх практичну готовність.

К.М. Галак, викладач

Конотопський інститут Сумського державного університету

ІНТЕГРАЦІЯ ВИЩОЇ ШКОЛИ ТА ПРОМИСЛОВОСТІ ЯК ОСНОВА ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНОСТІ ВИПУСКНИКІВ НА РИНКУ ПРАЦІ

Світовий історичний досвід свідчить, що освіта й наука створюють необхідні передумови для соціального прогресу – економічного, культурного, соціального та іншого.

Рівень розвитку промисловості держави — один із найважливіших ознак її технічного прогресу й цивілізованості. Потреба у високорозвиненій промисловості підсилюється при інтеграції в європейську і світову економіку. Промисловість є базисом для ефективного входження України в світове економічне співтовариство.

Умови розвитку суспільства диктують необхідність інтеграції вищої школи й промисловості з метою прискорення впровадження у виробництво досягнень науково-технічного прогресу, підвищення рівня

професійної підготовки спеціалістів, пошук нетрадиційних форм навчання, залучення студентів до наукової роботи з проблемних виробничих питань, що забезпечить конкурентоспроможність випускників на ринку праці.

Вища школа стає головним механізмом входження України у рівноправні стосунки з європейськими державами (з 2005 р. Україна стала учасником Болонського процесу).

Колектив інституту плідно працює над формуванням освіченої, гармонійно розвиненої особистості, яка здатна до постійного оновлення наукових знань, професійної мобільності й швидкої адаптації до змін у соціально-культурній сфері, в області техніки й технології, системи управління й організації праці в умовах ринкової економіки. Для підготовки спеціаліста йому як мінімум необхідно дати класичну академічну освіту. Але для того, щоб щось уміти, необхідно вчитися цьому практично, виконуючи роботу самостійно. Теорія це підтверджує: єдина ефективна формула – зв'язок науки, освіти й виробництва. Це видно і без теорії: кращими професіоналами стають студенти, які працюють у лабораторіях, на реальному виробництві, там, де робота нерозривно пов'язана з виробництвом. У країнах, де система освіти на дуже високому рівні, при школах і університетах будують заводи й наукові центри, які виготовляють реальну продукцію.

Правильне поєднання сфери промисловості й сфери освіти дає можливість погоджувати потреби виробництва з системою освіти, удосконалюючи її.

Сьогодні відчувається нестача інженерно-технічних працівників, високоосвічених керівників середньої й вищої ланок виробництва, які б досконало володіли комп'ютерною технікою, знали вітчизняні й зарубіжні аналоги програмного забезпечення, автоматизованої підготовки виробництва в своїй галузі, використовували б інформаційні технології і здатні були працювати на рівні вищих світових стандартів.

Викладачі постійно підтримують зв'язок із випускниками технікуму та інституту минулих років. Про проблеми виробництва, вузькі місця в окремих ланках дізнаємось при особистому спілкуванні.